

Rober.

De sover — den Lille hviler saa sødt
 I Moders Arm,
 Den bæere skal BARNET saa varlig,
 Blødt,
 Trods Verdens Larm,
 Den værne det skal ifra Rød og Savn,
 Saa vist hun tror,
 Og lægge det daglig i Jesu Favn —
 Saa drømmer Mor.

Og BARNET drømmer sin BARNEDRØM,
 Den ingen ved,
 Og vaagner med Smil efter Taare-
 strøm
 Til Kjærlighed;
 Den staar ved dets Bugge, den leder
 dets Skridt,
 Gjør Veien let;
 Thi Mor, om hun stundom har det
 lidt stridt,
 Blir aldrig træt.

Betragtning.

Guds Ord er levende og kraftigt,
 skarper end noget tveegget Sværd.
 — Hebr. 4, 12.

Guds Ord er Stormagten i Verden. Det formaar som intet andet at omskabe Livet og Slægten. Betragt et Folk, før Guds Ord er kommet ind i Folkelivet og bagefter, og du vil ikke kjende det igjen. Nede paa mange af Sydhavsøerne f. Eks., hvor der før var de vildeste Menneflædere, bor der en fredelig og venstabelig Befolkning, til hvem du trygt kan komme; du vil finde venlige Mennefler, der vil tage sig kjærlig af dig, hvis du er i Nød. Hvad har fremkaldt denne Forvandling? Missionærerne med Bibelen i Haanden. Eller tænk paa, hvordan det saa ud i Norge for 1,000 Aar siden, og se saa paa, hvor det staar idag; det er atter Guds Ord, som har skinnet over Folkelivet, ført det ind paa nye Bæner og bragt Betsignelse over Landet. Eller se paa saa mange Hjem, paa saa mange enkelte Mennefler. For Guds Ord faar Magt derover, uskyldige, fredløse Hjem, sønderrevne Hjerter, men naar Guds Ord kommer derind, Fred og Lys og Glæde.

O, hvor daarligt de Mennefler handler, som vil berøve os den dyrebare Bibelbog! Hvis vi vilde brænde Bogen, saa den ikke fandtes mere i noget Hjem, hvis vi vilde jevne Kirker og Bedehuse med Jorden, hvis ingen Klokkelang over Jordens Dale skulde kalde Folk til Herrens Hus, intet Barn mere lære de hellige Sprog, intet Gudsord lyde mere over Dødsleierne og Gravene, hvordan vilde det se ud da? Al, vi vilde synke ned lidt efter lidt i Hedenskabets mørke Nat, Land og Folk, vilde gaa tilgrunde i Synd og Gudløshed. Det vilde blive det forfærdeligste, som kunde hænde vort Folk. Ingen Rigdom, ingen durenende Fabriker, ingen Verdens Herlighed vilde kunne redde os fra Undergang.

Men hvordan skal nu den enkelte kunne virke derhen, at Gudsordet blir sat paa Dysestagen, saaledes at det kan lyse for det hele Folk? Hvorledes skal du og jeg kunne gjøre det? Det sker vel bedst, tænker jeg, derved, at vi lader Ordet saa udføre det, hvortil Herren har sendt det, i vort Liv. Ordet er et tveegget Sværd, det trænger igjennem, indtil det adskiller baade Sjæl og Aand, baade Ledemod og Marv, og det dømmes over Hjertets Tanker og Raad. Ja vel, lad det saa faa trænge ret ind i Dybet af vor Sjæl! der skal det lyse op, saa vi ser vor sande Tilstand. Har du aldrig mærket, naar du var under Ordets Indflydelse, hvor det forstaar mesterlig at skildre din Tilstand, just saadan som du er. Det er ligesom om Herren kun har ment dig, tænkt paa dig. Han kjenner dig tilbunds, og han holder i Ordet Hjertespeilet frem for dig; da høies du i Støvet til Erkendelse af din Synd, din sande Tilstand. Da blir du fattig; det bliver kanskje, det er som det skjærer i dit Hjerte, men det er nødvendigt, for at du skal itaa op og gaa til din Far.

Og da vil du mærke, at Ordet ikke bare jaarer og døder, men ogsaa skaber Liv, og at det kan rense en Mennefler fra al Syndens Smuds. I er allerede rene formedelst det Ord, som jeg har talt til eder, siger Herren til sine Disciple. Det trøster og

læger, dette Ord om den korsfæstede Frelser som kom til Jorden for at gjøre Syndere salige. Det bringer Fred og Haab til Synderen, naar det med Gudsdomsmyndighed siger til den enkelte: dine Synder er dig forladte. Da er du som opreist fra det Døde, du har faaet Livet i Gud, og du vil være en af dem, der med dette samme herlige Guds Ord tænder Lys i en Verden, der uden det vilde ligge i evigt Mørke.

O, lad Ordet saa gjøre sin Gjerning med dig, og du blir til Betsignelse. Land, Land, Land, hør Herrens Ord!

Se op!

Herren holder sin vældige Tale om sin Hjemkomst, en Tale, der nok kan bringe et stakkels urolig, angstet Hjerte til at bæve af Frygt, selv om det prøver i Tro at hvile ved Frelserens Bryst. Men en opmærksom Bibellæser vil lægge Mærke til, hvorledes Herren altid er bange for at vække Angsten i et Menneflerhjerte. Angsten er farlig, og den leder oftere bort fra Gud end til Gud. Derfor kommer vor kjære Herre altid med Trøstens Ord til det bedrøvede Hjerte.

Og her siger han, vi skal se op; vi skal ikke angstelige stirre nedad eller omkring os, kun ofravendt have Blikket vendt til ham, som kommer, saa vil vi møde ha usom vor Frelsers.

Men skulde vi ikke til alle Tider have et mere opadvendt Blik, end vi ofte har? Der er saameget, der draager Hjertet nedad. Vi er jo saa optagne af de mange jordiske Gjøremaal. Men saa blir vi ogsaa saa lidt urolige. Alle de smaa Ting og de smaa Sorger og Modgange, som fylder os under vort Jordliv, fylder Sindet, og vi ved tidt hverken ud eller ind. Vi vilde have det meget bedre, hvis vi med vort Blik og vort Hjerte, vort hele Troesliv levede mere i den stille, usynlige, evige Verden heroventil, og mere ivrigt tragtede efter det, som er deroppe. Da vilde vor Sjæl komme mere til Ro, vi vilde have mere Fred, og vi vilde be-

tragte hele vort Jordliv kun som en Gjennemgang til Evigheden, en Forstole for Himmelen; hvad enten vi fik det, som vi vilde, eller vi mødte Modstand, vi vilde se paa det alt som noget, der skulde drive os fremad og hjemad og gjøre os stiftede for Himmelen.

Der stod en Dag en ung Kvinde paa et Dampskibsdæk; bedrøvet stirrede hun ned i det dybe Vand. En ældre, prøvet Kvinde gif bort til hende, lagde sin Haand paa hendes Skulder, og sagde kjærlig til hende: „Se op!“ kun de to Ord! Det var ogsaa nok; den Unge fulgte Blikket og fandt Fred i Troen paa ham, som ser til den Bedrøvede.

Bil ogsaa du, kjære Læser, som kanskje kan tynes af Sorger, se op? Der sidder din Frelser ved Faderens Høire, ikke uvirksom, men med levende Deltagelse følger han dig, med sin almægtige Haand vil han lede dig, og med sin Fred vil han fylde din Sjæl.

Der er dem, som mener, at hvis man skal gaa gennem Verden med det opadvendte Blik, saa vil man blive mere eller mindre usikkert til at løse Livets Opgaver og fylde dets Krav. Men det er en aldeles feilagtig Mening. Man dngtiggjøres tværtimod til Livets Strid, og man kan holde sig opreist og rank under Farer og Storm. En ung Gut, der første Gang skulde gaa tilveirs ombord i Skuden, raabte, da han var kommet et Stykke opover, ned til Følterne paa Dækket, at han blev svimmel og vilde falde. Se op! skreg de til ham. Det gjorde han, og var reddet. Saa kan vi ogsaa gjøre i Farens Stund; løfter vi Troens Blik op til ham, som sidder høit, høit over alle Storme paa Jorden, saa ledes vi trygt i Havn. Og han deroppe, fra hvem al god Gave og fuldkommen Gave kommer, vil skænke os sin Kraft, saa vi alle Dage kan gaa vor Pilgrimsgang stærke og mandige uden Frygt.

Og saa skal vi ogsaa tilslut, naar alt ramler sammen om os her, i Dødens Stund, freidig kunne løfte Hovedet op, fordi vi ved, vor Frelsning stunder til, vi faar gaa hjem til evig Glæde.

Bort Arbejdsfelt.

Bekjendtgørelse.

Ruget Sound Kreds af den norske Synode holder, om Gud vil, sit 19de Møde fra den 25de til den 27de Mai, i Skagit Menighed, Fir. Alle som agter at overvære Mødet vil, for Indtægterens Skyld, venligst melde sig til Undertegnede.

Følgende er Program for Mødet:

1. Arvesynden—Geo. Lane, Ref.; N. D. Bjerke, Supl.

2. Menigheds-skolen — M. Gaakenstad, Ref.; B. Garstad, Supl.

3. Hvad bør gøres for at bevare Ungdommen for den lutheriske Kirke—S. E. Baalson, Ref.; D. Tingelstad, Supl.

4. Den rette Forkyndelse—D. S. Raberg, Ref.; S. Sorenson, Supl.

D. Tingelstad Prædikant, S. Stub Supl.

S. Dale, Skriftetale.

S. Ingebritson, Sekr.

Sangere Merk!

Det N. W. P. S. Sangerforbunds Sangerstevne holdes i Bellingham, Søndag Eftermiddag den 23de Mai. Det er nødvendigt at Sangerne møder i Bellingham Lørdags Aften til fælles Øvelse. De som kommer fra Syd bør tage enten den „Local“ som ankommer til Bellingham Kløkken et Eftermiddag eller „Flyeren“ om Aftenen.

Menigheden i Bellingham sørger for Kost og Logis for Sangerne. Korenes Ledere vil være af den Godhed at lade Past. Ordal faa vide om trent hvor mange kan ventes.

Fælleskoret burde tælle henimod 140 Stemmer, da der er to eller tre nye Kor organiserede inden Kredsen. Lad alle gjøre Anstrengelse for at være tilstede, vel forberedt.

Dette er egentlig det første Stevne Forbundet holder, og det gjælder at gjøre en god Begyndelse. Kom derfor alle! Kom med det Forsæt at gjøre Sangerstævnet en „Success.“ Vi skylder at gjøre saapas for Sagen Skyld; men ingen vil høste større Gavn end netop den enkelte Sanger. Lad kun tvingende Nødvendighed gjøre at du blir hjemme den 23de Mai. Sangene for Fælleskoret angives nedenfor. Sammenlign med eders gamle Liste:

Jubilate, Side 22—„Min Sjæl, lov Herren.“

Jubilate, Side 147—„Kirken den er et gammelt Hus.“

Jubilate, Side 152—„Af Høheden oprindten er.“

Jubilate, Side 156—„Befal du dine Beie.“

Jubilate, Side 150—„Gvo ikkun lader Herren raade.“

Jubilate, Side 173—„Løfter, i Borte.“

Jubilate, Side 221—„Incline Thine Ear to Me.“

Jubilate, Side 262—„The Heavens Are Telling.“

Jubilate, Side 123—„Praise Ye the Father.“

Om mulig Jubilate Side 248—Den 126de Salme.

S. Ingebritson, Præs.

Lawrence, Wash.

Tredag Aften den 23. April hensov Marie Chlotilde Erikson, som vi er forvisset om, salig i Troen paa sin Frelser. Hun var født den 5te Nov. 1889 og døde den 17de Dec. 1893 i Parkland, Wash. Allerede som et lidt Barn blev hun Forældreløs, men Gud styrede det saa at hun fik et godt, kristeligt Hjem hos S. C. Hoff. Hendes ældste Søster fik et Hjem her hos Vars Hovem og en yngre hos Hans Skjeldstad, som nu bor ved Custer, Wash. Om trent et Aar siden merket man at Marie havde Tøring, og alt blev gjort for at redde Livet, men forgiæves. Herren vilde det anderledes. Marie var vel beredt for at dø. Hun var en stille bramfri og gudfrygtig Ungdom, som naar Døden nærmet sig kunde sige: „Jeg længtes efter at Jesus skal komme og tage mig.“ Hun nød straks før sin Død Radveren. Salmen, „Bedre kan jeg ikke fare“ syntes at være hende særdeles kjær. Hendes to Søstre var hos hende da hun døde og fulgte hende til Graven. Begravelsen fandt Sted den 26. April under særdeles stor Deltagelse. Past. Borge talte i Huset og Kirken og forrettede ved Graven. Betsignet vare da Marie Eriksons Minde. Gud trøste og styrke de sørgende Søskende.

Den norske Religionskole skal begynde den 10de Mai med Miss Sigrid Greibrof fra Parkland som Lærerinde. Den skal holdes to Maane der og vi haaber Forældre vil holde sine Børn der regelmæssig og hjælpe dem at faa saa stort Udbytte af Skolen som mulig. Kvindeforeningen har skaffet Skolebenke til et kostende af ca. \$50; den har ogsaa nylig bygget Skjølken til Skolehuset, „12 by 14“ saa man har Plads at fuge Røse for Sammenkomster i Skolehuset.

Vor Ungdomsforening har besluttet at koste Fence rundt Skolehuset. D. Borge.

Mennesket vilde ikke frygte for Døden, dersom det ikke frygtede for noget efter den.

Skibbrud med Gavn i Sigte.

For nogle Aar siden besøgte jeg paa Høsttiden en Søhavn ved Udløbet af en af Floderne i det nordlige England. Under mit besøg rejste der sig en forfærdelig Storm fra Nordøst. Vinden blæste med frygtelig Kraft; — Vølgerne stormede mod Skipperne med Lørdensrøst, og Regnen styllede ned. Det var farligt for dem ude paa Søen. Snart berettedes det, at der var forskjellige brag paa Skjærene udenfor Havnen. Folk i Mængdevis skyndte sig ned til Kysten, nogle af Nysgjerrighed, andre for at yde den Hjælp, de var istand til.

Jeg gik med de andre; — jaalenge jeg lever, skal jeg ikke glemme dette Syn. En halv Fjerdingsovei fra Udløbet af Floden til Venstre er der farlige Klipper og paa den anden Side af Floden Sandbanker, næsten ligesaa farlige. Da jeg naaede Stranden, fandt jeg alt i Opstuds. Hvert Nie var fæstet paa nogle Skibe ved Indløbet, af hvilke et eller to aabenbart var ubestemte paa, om de skulde gaa ind i Havnen eller ikke, medens andre søgte en Indgang.

„Det der,“ sagde en Ven, idet han pegede paa et Skib, „er et af vore egne; det vil nok finde Veie, men det andet, det er et fremmed, det vil gaa under.“

Saa skede det. Det første Skib, naattet det for et Øieblik syntes at være lige inde paa Skipperne, passerede under sin dygtige Kapteins Ledelse Sandbanken, kom ind i Indsejlingsløbet og var snart udenfor al Fare. Ikke saa det andet. Det stormende Surra, som hilfede det første Frelse var neppe forbi, da et dumpt Brag hørtes, og Raabet lød:

„Det er strandet.“

Alt dette havde neppe levnet mig Tid til at lægge Merke til den Ødelæggelse, som allerede i Norgeien var skeet. Men da jeg nu saa ned fra Høiden, saa jeg tre Skibe nedenunder paa Skipperne, alle fuldstændige Brag. Nogle af Sømandene var blevne frelst, men mange af dem var omkomne, og paa Dækket af et af dem saa man et Lig.

Det blev jagt sidenefter, at nogle af Skibene, hvis Kapteiner ikke kjendte Havnen, havde stødt, medens de søgte at komme ind, men at andre, medens det endnu var muligt for dygtige Løbter at komme ind til den, havde besluttet sig til at byde Stormen Trods og gaa til Sø igim; men tvæds alle deres Anstrengelser blev deres Skibe drevne ind paa Skipperne og knust.

Et ethvert Tilfælde var det meget sørgeligt at se smukke Skibe ødelagte

og saa mange kostbare Liv gaa til med Havnen lige i Sigte.

Hvormange Skibbrud er der, som ere langt skrækkeligere end de nu beskrevne, — Skibbrud, i hvilke udsædelige Sjæle gaa under for evig!

Hvis du ikke har søgt og fundet Naade ved den Herre Jesus Kristus, er du i dette Øieblik stillet blot for Guds alvorlige Brede. I sit Ord taler han ofte om sin Brede som en ødelæggende Storm. Job siger 21, 17: „De Ugudelige skulle blive som Straa for Vinden, som Aoner, dem Stormen henveirer.“ David siger (Psalme 55, 9): „Jeg vil haste til et Tilflugtssted for den rivende Vind for Stormen.“ „Haglen skal bortdrive Løgnens Tilflugt,“ siger Esaias 28, 17. De Stormer, som seie Jorden og Havet, de ødelægge blot Menneskenes Eiendele eller — og det er det værste, de kan gjøre — deres legemlige Liv, men Guds Bredestorme styrte Synderen i evig Glendighed.

„Hvilke skulle lide Straf, en evig Fortabelse fra Herrens Ansigt og fra hans Magts Herlighed“ (2 Thes. 2, 9). Der er ingen Fare, for hvilken vi kan være udsatte, som bør sølde os med saadan dyb Rædsel som denne.

Men, Gud være takket, et Tilflugtssted er beredt. Ved det Offer, som Jesus bragte paa Golgatha, kan den ugudelige Synder faa Tilgivelse. Disse Ord har vakt Haab i Milioners Hjertes: „Jesus Kristi, Guds Søns, Blod renser fra al Synd.“ Og den Helligaand, som er given, fordi Jesus døde paa Korset, magter jaaledes at forvandle det syndigste Hjerte, at Syndens Herredømme bliver brudt, og Sjælen beredes for Himlen.

Ikke destomindre, hvormange omkomne med Tilflugtsstedet isigte, — og det af forskjellige grunde.

Nogle negte Faren! Tror du, Kapteinen paa et Skib, advaret af en mere skarpsynet og erfaren Mand end han selv eller fra Signaler fra Land om, at en Storm var ivente, vilde le af Advarjelen og holde sin Kurs uden endog at tage Rev i et eneste Seil? Hvormange gjøre dog ikke dette i Forhold til sin evige Betsjærd! Der er Folk, som, resolute i sin Vantro, negte, at der er en guddommelig Brede og Dom til, som paastaar, at Selvede er et tomt Ord og at tænke paa Frelse derfor en overflødig Ting, og at alt, hvad Bibelen siger herom, er en tom Drøm. Men du kan ikke bortkaste en stor Fare ved Kampelthen at negte, at den er til. Intet Menneskes Vantro vil gjør Bibelen til Løgn eller udsette af den en evig Trusel, end lige bevirke, at den ikke bliver opfyldt.

Nogle omkomne ved Opsættelse.

Som naar en tankeløs Sømand vilde sige: „Jeg ser Stormen nærme sig, men der er endnu Tid!“ Men den rejser sig hurtigt, driver ham ind paa Klipperne og han gaar under. Saaledes tænker ofte Synderen, som elsker sine Synder eller er optaget med at jage efter en verdslig Vinding eller Fornøielse, at efter Næt og Dag vil der blive Tid nok til at tænke paa Frelse; men medens han saaledes dumdriftig trodser paa: „Imorgen,“ heder det: „I denne Nat kræver jeg din Sjæl af dig!“ Han omkommer ved Ulykkestilfælde eller Sygdom og bliver maasse uden et Dieblis Tid til Forberedelse ført frem for Dommen.

Da Gud, Læser, at han har sparet dig indtil nu, og at Tilflugtsstedet endnu staar aabent for dig. Har du end forjæmt din Frelser gennem et langt Liv indtil dette Dieblis, han venter endnu paa at modtage dig. Han gjentager endnu til dig den naadefulde Forjættelse: „Den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde støde ud.“ O, tag din Tilflugt til ham idag! Idag, naar du hører hans Røst, saa forhaerd ikke dit Hjerte!

Ogsaa en barmhjertig Samaritan.

Da jeg endnu var Kandidat i Teologien, saa fortæller Oberlin, der bekyndte Prest i Steintal, begaav jeg mig en Dag paa Veien fra Strafsburg til en liden By, som laa nogle Mil borte. Det var midt om Vinteren, og Sneen havde gjort alle Veie næsten ufremkommelige. De jeg havde tilbagelagt omtrent Halvdelen af Veien og var oppe paa Høderne, overfaldt der mig pludselig en saadan Træthed, at jeg maatte sætte mig ned. Jeg mærkede tydelig, hvorledes jeg lidt efter lidt blev overvældet af Sønnen, som vilde blive en Forløber for Døden. Jeg kunde kun endnu en sidste Gang anbefale min Sjæl til Herren, saa havde jeg ikke Kræfter til at kæmpe imod længere men sov fast ind. Pludselig, jeg var ikke hvor længe jeg havde sovet, blev jeg rystet af en Saand, og for op a Sønnen. Foran mig stod en Kjøret i en blaa Klæde, mens hans Bogen holdt nogle Skridt borte. Ved en Drif Vin og lidt Mad lykkedes det ham at vække mine Livskraft igien. Derpaa hjalp han mig op i sin Bogen og bragte mig til den nærmeste Landsby. Her takkede jeg den ubekjendte hjertelig, og vilde trykke en Bølgning i hans Saand. Men han vægrede sig bestemt for at tage imod den og sagde, at en saadan Tjeneste var Mennekkene jelsforstaaelig forpligtede til at yde hinanden, og det vilde være Skam at tage imod nogen Bølgning for saadant. Saa sig mig

da i det mindste Deres Navn,“ svarede Oberlin, „forat jeg kan beholde det i taknemmelig Erindring og minde Dem i mine Bønner til Gud. Han vægrede sig ogsaa for dette og tilføiede: „Jeg ser, at De er Prest; afn De da sige mig: Hvad hedde den barmhjertige Samaritan?“ Jeg kunde ikke svare noget paa dette, da dennes Navn ikke er nævnt og til denne Dag er forblevet ubekjendt. „Da det ser ud til, at De ikke kan nævne ham,“ fortsatte den Fremmede, „saa maa De undskyldte mig, om jeg ogsaa fortier mit Navn.“ Med disse Ord slog han paa sine Hætte og forsvandt for bestandig for mine Øine.—Der Lutheraner.“

En Moders Bønner.

Spem kan bede som en troende Moder? En ilig Moder vil vedblive at bede for sin vildfarende Søn, længe efter at Faderen har givet op alt Haab.

For mange Aar siden var der en Moder i S., hvis Søn, en Ungling, havde begyndt at føre et vildt Liv.

En Aften bad hun ham om ikke at gaa fra hende, men han mente, at han vilde. Han sagde:

„Mor, jeg vil ikke henge i Skjorterne paa dig, jeg gaar.“

Moderen svarede:

„Prøv det, men kom ihu hvert Dieblis paa Aftenen, at jeg ligger paa mine Knæ og beder til Gud om din Frelse, indtil du kommer tilbage.“

Sønnen traf haanlig paa Skuldrene og udstødte en Ed, styrtede saa ud og tilbragte Aftenen i vild Udsvævelse. Klokkeren var fire paa Morgen, da han kom hjem. Han havde formaaet at lade være at tænke paa Moderen under sit Svirelag.

Da han kom hjem, saa han Lys inde i Værelset. Da han ligede ind, saa han sin Moder knælende og hørte hende bede: „Gud, frels min forlorne Søn.“

Han gik til sit Værelse og kastede sig paa sit Leie, men kunde ikke sove. Efter en Stund stod han op, og sin Uro knælede han ned, og det forekom ham, som Kristi Magt trængte ind fra Værelset, hvor hans Moder kæmpede med Gud i Bøn, og der drev ham til at raabe ud: „Gud, vær mig Synder naadig!“ Den Morgen skede der et Omflag med ham.

Kunde den Ungling tvile paa, at Gud hører og besvarer Bønner? Hvor dette maa indgaae bedende, troende Modre Haab og Trøst!

Gud vasker sommelider sine Børns Øine med Taarer for at klare dem til at læse hans Forjættelser og Befalinger.

Et lille Barn skal lede dem.

Der laa en lille Dreng stiv og kold i sin Kiste, og rundt om den stod hans bedrøvede Forældre, Søskende og Venner. Saa kom der en Mand ind i Værelset og bad om ikke ogsaa han maatte faa Lov at se Barnets yndige Ansigt, førend Laaget blev lukket.

„De undrer Dem maasse over, at jeg saa gjerne vil se ham,“ sagde han, medens Taarerne strømmede ned ad hans Kinder, „men Deres lille Dreng har været et Bud fra Vorherre til mig. Jeg kom en Dag ned ad en lang Stige fra et høit Tag, og da jeg naaede Jorden, stod den lille Fyr ved Siden af Stigen. Men var du ikke bange for at falde ned, da du var saa høit oppe,“ sagde han, idet han barnlig forundret saa mig i Øinene. „Na nei,“ fortsatte han, før jeg fik Tid at svare, „jeg ved godt, hvorfor du ikke var bange; da du bad din Morgenbøn, før du gik paa Arbejde, bad du jo Gud bevare dig idag!“ — Jeg havde ingen Bøn bedt den Dag, men siden den Tid har jeg aldrig nogen Morgen glemt det, og saa sandt hjælpe mig Gud, vil jeg heller aldrig glemme det!“

About 100 acres of tide marsh land for sale. Inquire of

D. O. PEARSON
Stanwood, Washington

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305½ Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

J. T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work
STANWOOD Wash.

OTTO COLTOM & CO.

General Merchant

HARDWARE AND FURNITURE

Phone Line 1607 Custer, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandläger

317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195

Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash

Dplag fra Luther Publ. Højsk.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasfes Linier
WISSELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.
Tacoma

Skandinavisk

Begravelsesbureau

Telefon Main 7745 Home A 4745
LYNN & HAUGEN
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co
926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

Alterbilleder Portrætter og Kandskabs materialer udgjores godt og billigt. Alt Arbejde garanteres. 17 Mars Erkræng. De bedste Anbefalinger habes. Skriv efter Katalog
Arne Berger, Artist.
544½ Wash. Str., Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL

Klædehandlere

Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 126
Residence - { Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block. 1055 Elk St. Bellingham, Wn

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Skriv efter vor Katalog af Alterbilleder, Kors, Bygestager, Alterudstyr, Døbelanter, Salmestaber, Altere, Prædikestole og Kirkestole. Skriv navn til os.

C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktør

Skandinavisk og Tysk Tales
Phones Main 251. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

„Pacific Herald.“

A Religious Weekly,

Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestekonferencen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.”

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. O. Bjerke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til „Pac. Herald“ News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørgeres af Past. S. M. Tjernagel. Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Aaret ..... \$ .75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Menigheds-skolen.

Fra en af Presterne i Østen findes i privat Brev til en af vore Prester paa Kyften følgende Udtalelse angaaende Menigheds-skolen:

„Med Menigheds-skolen hersteds har det gaat over Forventning godt. Har nu holdt ud ca. 80 Dage. Men visselig er det, som jeg sagde i fjor Høst. Man lærer bedst den offentlige Skole at kjende, dens hele Mandsretning, ved at oprette og drive en Menigheds-skole. Paa ethvert eneste Punkt nærsagt maa man imøde gaa dette forunderlige noget, som Common-skolen, og vel ogsaa vor Tid som saadan har puttet ind i Børnenes Sind og Hjerte. Ja bare vi vaagner op, før det er for sent! Men saa meget er vi paa det rene med, vi som har grundet denne Skole her, at det er den rette Slags Begyndelse, vi har gjort; og vi vilde ikke for nogen Ting vende tilbage til det gamle. — — — Geraus med al Gumbug i Kirken og ind med Menigheds-skolen.“

Hvilken Menighed tilhører du?

Dette Spørgsmaal vil jeg her behandle lidt under Form af en Samtale mellem A. og B.

A. Hvilken Menighed eller Kirke tilhører du?

B. Ingen, jeg gaar Sommetider til en og Sommetider til en anden.

A. Men hvorfor tilhører du ikke en bestemt Menighed?

B. Na, der kan være flere Grunde for det.

A. Nu, naar der er flere Grun-

de, saa skulde jeg ønske at faa høre ialfald nogle af dem.

B. Der er nu for det første den Grund, at der er saa mange forskellige Kirker og Menigheder, som er uenige med hverandre; og jeg kan ikke forstaa Forskjellen mellem dem, ligesom der overhovedet ogsaa i Bibelen selv er saa meget, som jeg ikke kan forstaa.

A. Du vil altsaa sige, at det er umuligt at finde ud og forstaa, hvad de enkelte Kirker eller Menigheder tror og lærer, og om der er nogen Forskjel i deres Lære og Bekjendelse, og hvilken denne er, og ligeledes ogsaa, at det er umuligt at komme til Klarhed om, hvad Bibelen siger og mener?

B. Ja, det er nok omtrent, hvad jeg mener.

A. Hvor mange Timer anvender du saa om Dagen til at studere og undersøge disse Sager?

B. Hvor mange Timer!

A. Nubel, hvor mange Minuter da?

B. Minuter! Sandt at sige, saa har jeg anvendt og anvender jeg ingen Tid paa den Sag.

A. Nu saa! Men er det da ikke temmelig taabeligt at sige, at man ikke kan forstaa eller faa greie paa en Sag, som man slet ikke gider anvende Tid og Alvor paa at undersøge engang? Sæt nu at en vilde sige: Jeg kan ikke forstaa Regning, eller Geografi, eller Forretningsførelse, eller Politik, og andet lignende, men saa vilde samme Mand sige dig, at han aldrig bemøiede sig med at studere og tænke paa disse Ting, hvad vilde du dømmen om en saadan Tale?

B. Nu, jeg ser nok, at den vilde være taabelig og meningsløs.

A. Nu vel, er det ikke ligesaa meningsløst for en at sige, at han ikke kan kjende og forstaa Forskjellen mellem de enkelte Menigheder og Kirkesamfund, naar han indrømmer, at han ikke studerer og overveier disse Ting med tilbørligt Alvor og Flid? Eller, at en ikke kan fatte og forstaa Bibelen, naar han ikke flittig og alvorlig læser og overveier, hvad den siger?

B. Jo, det synes nok saa, og maa vel ogsaa være saa. Men jeg kan ikke skjønne eller tro, at det er saa meget Magtpaaliggende at kjende og forstaa disse Ting. Fjær det om Forskjel i Tro og Lære mellem Samfund og Menigheder. Og med Hensyn til Bibelen, saa vil du vel indrømme, at der er meget i den, som Menneſker ikke kan fatte og forstaa, eller at der er dunkle Ting i den. Ial-fald har jeg hørt mange af dit Samfunds Prester indrømme dette og sige saa.

A. Nu, med Hensyn til det før-

ste, som du der sagde: at du ikke kunde skjønne eller tro, at det er noget magtpaaliggende at kjende eller forstaa, om der virkelig er Forskjel mellem Samfund og Menigheder, og hvilken og hvor stor denne er, saa vil jeg dertil svare: Har du nogen Grund at bygge en sliq Mening paa?

B. Ja, de har jo allesammen Bibelen, og de vil jo alle det samme, og jeg tror, at de alle er oprigtige og mener det vel, og det er dog vel Hovedsagen.

A. Nu, sæt at du var ved Bryggen i New York og vilde foretage en Rejse til Norge. Der laa en hel Del Skibe i Havnen. Alle saa bra ud. De havde alle samme slags Kompas og Sjøkart. Vilde du da gaa ombord i det første Skib, som du stødte paa, og tænke som saa: Her har jeg intet mere at undersøge; det ene Fartøi er nok ligesaa godt som det andet, og hvilketsomhelst vil føre mig sikkert frem? Nei, der var nok adskillig mere, som du vilde undersøge og spørge om. Og sæt nu, at naar du begyndte Undersøgelsen, saa fandt du, at her paa dette Skib var Kompasset omgivet med alslags Jernskrammel, saa Kompassnaalen ikke fik vege i den rette Retning, eller at Skapteenen og Styrmanden paa et andet havde taget med en hel Del andre Kompasser, som pegede i ganske andre Retninger end det rette Kompas, og de saa ogsaa vilde styre Kursen efter disse, ja tvinge det rette Kompas til at rette sig efter de falske, vilde du da betro dig til et saadant Skib og sige, at sliqe Ting ingen Betydning havde for dig og din Rejse? Eller sæt, at du paa et andet Skib fandt, at man havde spiet forjælfende Streger og Forklaringer til det rette Kart, og at man vilde styre Skibet efter disse? Vilde det have Betydning for dig? Eller dersom Skibets Fører vilde sige: Bistnok viser Kart og Kompas, at jeg skulde sejle mod Nordøst, men jeg vil ikke bryde mig om det. Jeg vil sejle mod Sydvest. Vilde du da tænke: Ja, ja, det gjør intet for mig. Skibet ser bra ud, det vil til Norge, Skaptein og Mandſkab er brave Folk, og de har en god Mening, og Meningen er for mig Hovedsagen? Og saaledes kunde der ansføres en hel Del lignende Ting.

B. Ja, jeg begynder nu at se, at det ikke er nok, at man har Bibelen som sit Kompas og Kart, men at det er nødvendigt, at man ogsaa bruger den som saadanne, og at man ikke ved andre Ting ligesom forstyrret og bortforklarer den, eller sætter noget andet ved siden af den eller over den. Ligeledes ser jeg, at det ikke bare er den gode Mening og Vilje, det kommer an paa, men at det gjælder om,

at man ogsaa mener og vil det, som er Ret.

A. Ja, det er netop Sagen. Derfor gjælder det vist ogsaa med Hensyn til Kirker og Menigheder, at vi ogsaa der undersøger, om det, som de mener og lærer, virkelig er Ret eller ikke.

B. Men hvoraf skal jeg faa det at vide og lære det?

A. Du har vel i din Barndom lært Pontoppidans Forklaring, og du husker vel endnu fra den Tid, at det staar der, at vi skal antage den hellige Skrift som vor Tro og vort Levnets eneste visse og fuldkomne Rettesnor. Er nu det sandt, saa maa og kan den, Bibelen, ogsaa være en saadan Rettesnor og Veiledning i kirkelige Sager, og den maa give os Svar paa det Spørgsmaal, om Gud vil, at vi skal have et bestemt kirkeligt Hjem, og den maa her ogsaa kunne vise os det rette og sikre Hjem.

B. Ja, men det er netop det vanskelige for mig i denne Sag, at Bibelen er saa dunkel og uforstaaelig.

A. Hvoraf ved du det? Du indrømmede jo nylig, at du ikke anvender nogen Tid til at læse og studere den; hvorledes kan du da vide, at den i disse eller andre Sager, som angaar Guds Vilje til os, er dunkel og uforstaaelig?

B. Men jeg sagde jo, at selv Prester i dit Samfund indrømmer det, at der er Ting i Bibelen, som er dunkle og for os uforstaaelige, og du vil vel heller ikke negte det?

A. Nei, ret forstaaet vil jeg ikke negte, men meget mere indrømme det. Men jeg indrømmer det ikke i den Forstand, hvori du tager det. Og jeg er vis paa, at ingen af vore Prester nogensinde har sagt, at Bibelen er dunkel og uforstaaelig for os i de Ting, som Gud vil vi skal tro og gjøre. Mange af de Ting, som Bibelen omtaler, kan være for os ufattelige og ubegribelige paa Grund af deres Dødslighed og indre Beskaffenhed, som f. eks. Læren om Treenigheden, Læren om, at Guds egen Søn, altsaa Gud selv, blev et sandt Menneſke, og mange lignende Ting. Disse Ting selv kan jeg ikke begribe og forstaa. Men Bibelens Udsagn om, at disse Ting er saa, og at det forholder sig sliq og sliq, er ikke dunkle og uforstaaelige. Det er klart og tydelig lærte Ting, fremsatte med saa ligefremme og klare Ord, at selv et Barn og enfoldigt Menneſke kan forstaa, at Gud siger: saa og ikke anderledes er disse Ting. Jeg kan derfor her klart og sikkert lære af Bibelen, hvad jeg skal tro og ikke tro. Og saaledes kan jeg forsikre dig, at Bibelen taler klart og forstaaeligt om alle de Ting og Lærdomme, som skiller Samfund og Menigheder. La-

ler ikke Bibelen om Ting i klare og tydelige Ord, saa at selv den enfoldige kan fatte dem, saa er de ikke Tros-lærdomme, og skal da heller ikke gjøres til noget kirkeskillende. Men hvor Gud har talt tydelig til os, skal vi ikke fordrifte os til at kalde det utydeligt eller uforstaaeligt; eller om han klart har sagt: „Saa er det rette, saa vil jeg, den Bei er den eneste, som I skal vandre paa og komme frem til mig paa,“ saa har vi at vogte os for at paadutte ham Uklarhed eller sige, at vi kan holde noget andet, ja det modsatte for Ret, — saa ham til at have en anden Vilje, eller lave os egne Midler og Veie at komme til Himlen paa. Og nu siger Gud selv, at hans Ord er et Lys og en Lygte for vor Fod og paa vor Sti, at det kan gjøre den enfoldige Vis, at det kan gjøre os vise til Salighed, og mange lignende Ord, som du vel ogsaa ofte har hørt, og som du vil finde overalt i din Bibel. Mit Raad til dig, min Ven, er derfor det, at du anvender alvorlig Flid og den nødvendige Tid paa at læse og overveie Bibelen. Og gjør du det med Bøn til Gud om hans Aands Oplysning og Veiledning og med det Forsæt, at du vil høre, naar Herren taler, saa vil du nok snart finde, at det, som du troede var saa vanskeligt og uforstaaeligt, slet ikke var det, men at du bare indbildte dig, at det var det, og at det var den onde Fiende, som paa den Maade vilde berøve dig din Sjæls Lykke og Velsignelse.

Dette faar da være nok med Hensyn til din første Grund, hvorfor du ikke har din egen Menighed og kirkelige Forsamling, som du holder dig til, arbejder for og sammen med, og hvor du søger din aandelige Føde. Maaske vi saa en anden Gang ogsaa kan saa tale noget om de andre Grunde, som du siger at du har for din ukirkelige Stilling.—(N. i „St.“)

Gjerrighed.

Guds Ord siger paa flere Steder, at Gjerrighed er en stor Synd, en Ondskabssynd, og at Gjerrige ikke skal arve Guds Rige. Paulus siger, at Pengegjerrighed er en Rod til alt ondt; at den, som har Lyst til den, har gennemstunget sig selv med mange Smærter og fater vild fra Troen.

Det er altjaa klart, at Gjerrighed er en styg Synd, farlig Synd, fordømmelig Synd. Den Gjerrige re en Træl i Satans Slaveri, drives af ham, en Borger af hans Rige, en Arving til Helvede og evig Mangel, Savn og Pine.

Den Gjerrige er det fattigste af alle Mennesker, thi han mangler alt, som den udydelige Sjæl trænger.

Han er fredløs i Medgang, fredløs i Modgang, fredløs i Sundhed, fredløs i Sygdom, fredløs i Livet, fredløs i Døden, fredløs i Tiden og fremforalt fredløs i Evigheden. Han vandrer i stadig Frygt og Uengstelse, thi han er altid bange for at hans Skat kan formindskes eller tages fra ham, at hans Gud, Guds og Penge kan forlade ham.

Han har ingen virkelige Venner, som han kan holde sig til. Ingen elsker ham med en sand Kjærlighed. Han gjør igunden hverken sig selv eller andre virkelig godt. Selv hans Børn elsker ham ikke med en sand og ret Barnekjærlighed, men blot for hans Guds og Penges Skyld; og de venter bare paa, at han snart maa dø, saa de kan saa fat paa hans Midler og forlyste sig ved dem. Hans Eftermæle er som oftest uhæderligt. Han opdrager ogsaa som oftest sine Børn blot for denne Verden og til den samme Satans Trællestand, som han selv har levet i. Han tror, at han giver dem en stor og skjøn Arv, og dog er den egentlige Arv, som han giver dem Gudløshed og Helvede. Han har opdraget dem til at være Afgudsdyrkere og derved til Afgudsdyrkerens Lod, Fortabelse.

Dette er Gjerrighedens og den Gjerriges sande Tilstand og Lod. Saaledes skildres den for os i Guds Ord, saaledes viser ogsaa den daglige Erfaring den for os.

Men hvem er da en Gjerrig? Og hvad er Gjerrighed? Dette er et vigtigt Spørgsmaal. Jeg har endnu aldrig truffet en eneste Mand eller Kvinde, som har villet indrømme, at de var gjerrige eller laa i Gjerrighed. Jeg har truffet Folk, som har indrømmet, at de var Drankere, Tyve, Horkarlere osv., men aldrig en, som har sagt: ja, det er desværre sandt, at jeg er Gjerrig. Og dog er det vist, at Gjerrighed og Pengegjerrighed er en saare almindelig Synd, og at der findes ti Gjerrige for hver en Dranker, Tyv, Horkarl, Morder osv. Den Gjerrige findes overalt, i alle Klasser; iblandt de aabenbare Verdens Børn og iblandt dem, som er tilhyneladende Kristne. Den Gjerrige findes blandt Mænd og Kvinder, unge og gamle, rige og fattige, sunde og syge og i alle Livs-talder og Stænder.

Gjerrighed er ikke det samme som Flid, Arbeidsomhed og Sparommelighed, men den klæder sig som oftest i disses Dragt og pryder sig med disses Navne. Hellerikke er det at have og eie Guds og Penge i sig selv det samme som Gjerrighed, eller et useilbart Legn paa et gjerrigt Menneske. Og hellerikke skal nogen tænke, at fordi han lidet eller intet har og eier eller er fattig, at han derfor

er fri for den Synd, Gjerrighed. Nei, jeg har kjendt mangen fattig, som aabenbart har liget i denne Synd til op over Ørene og trællet i dette Slaveri Nat og Dag.

Gjerrig er hver den som har sit Hjertes Lyst, Glæde og Tillid i Guds og Penge. Den, hvis Livs egentlige Maal, Tragten og Opgave, er disse Ting. Den, som synes, at han egentlig ikke har noget andet at leve og stræve for og stole paa end Verdens Guds og Guld; den, som sætter disse Tings Erhvervelse og Besiddelse over andre Ting. Hans Tanker bevæger sig omtrent Guds og Penge. Han arbejder og stræber og sparer og passer ikke paa det han har, fordi Gud har sagt, at han skal gjøre det og heller ikke for dermed at kunne øve sand Kjærlighed i Verden, bygge Guds Kirke og fremme hans Sag men han gjør det blot for Godsets Skyld i egenlystige Hensigter og for at tilfredsstille sit Hjertes Egen og Lyst til Penge og Guds.

Noget givet til kirkelige Nieme og Trængende, er for den Gjerrige som bortkastet og ødslet til ingen virkelig Nytte. Giver han noget til Kirker og Skoler, saa betragter han dette som en stor Velgjerning mod andre blot og aldrig mod sig selv. Kommer en til ham og vil have noget til Præsten, Menigheden, Skoler, Kirker, Hospitaller, Barnehem eller andre lignende Ting, saa er han tver og vranten, kalder det Liggeri og lignende og klager da straks over, at saadant gaar for hyppigt paa, overtrange Lider, Naar, mange andre Udgifter og Gjøremaal osv., og ser bare efter, hvor liden han kan gjøre Gaven og finder paa alle mulige Udflugter forat slippe fra det paa letteste Maade. Han giver som oftest bare af sin Overslod og karrig nok ogsaa af den. Om Kirker og Skoler faldt i Grus, om Menigheder og Samfund gik til Grunde af Mangel paa Midler, om Trosbrødre maa trykkes af Gjæld og Mangel i sit Arbeide for Herrens Sag, om Enker og Faderløse og andre Hjælpeløse maa lide Nød og aandelig og legemlig forkomme, se alt dette rører ikke den Gjerriges Hjerte stort, ialfald vil han ikke, at det skal komme ham saa nær, at det rører hans Pengepung eller gjør et Skaar i hans Guds.

Han kan ogsaa ofte anstille sig ret from i sin Gjerrighed. Han bliver ofte overmaade hellig forat ære sin Gud, Mammon. Han siger, at det er vanærende for Herrens Alter at lægge Penge paa det, at det er usømmeligt for Præsten at tale om Penge i Guds Hus, ja, at Præsten overhovedet ikke burde nedværdige sig til at tale om Pengebidrag til dette og hint. Det er ham en Vanhelligelse af

det Hellige at lade Pengebogen og Salmebogen følges ad til Kirken og kirkelige Sammenkomster. For ham bygges der straks for kostbart, staselig og formeget, naar det er kirkelige, eller Opdragelses- og Velgjørheds Anstalter. Da lønnes Arbejderne snart for godt, og han maa her i hellig Jber staa paa Bagt og oplære og hjælpe Folk til gudelig Nøjsomhed og Sparommelighed. Her i det kirkelige, kan han som oftest klare sig med det allerimpleste og billigste, ja, rent undvære det.

Alt, som hører Sjælen, det himmelske og Guds Kirke og Rige til, maa for den Gjerrige tage anden Plads. Først Legemet, først Verden, først Guds og Penge, først min egen verdslige Fordel og saa, hvis jeg har nogen Lyst, Tid eller Penge tilovers, kan der ogsaa anvendes lidt paa Sjælen, Guds Rige og det aandelige. Ligeoverfor Børnene saa spørger den Gjerrige helst og først efter, hvorledes kan jeg skaffe dem Penge og Guds? Hvor er den Skole, som snarest og sikrest kan oplære dem til at blive Verdensmennesker og bringe dem ind i Stillinger, hvor de kan let og snart tjene mange Penge? Did, did skal de gaa, og da faar det gaa med deres Tro og Sjæl som det vil. I Valget af Egtefælle og Livsstilling for Søn eller Datter, saa er det for den Gjerrige atter: Hvor er der mest Guds og Penge? Skal han selv vælge sig et Hjem og Opholdssted, saa er atter Sovedspørgsmaalet: Hvor er det letteste Udkomme i det legemlige, og hvorledes kan jeg snarest blive rig? Om han derved kommer bort fra Kirke og Menighed og maa være uden Naademidlerne for sig og sine, det bekymrer ham ikke, ja han anser det ofte for en ligeform Binding, at han er kommen bort fra alle kirkelige Krav.

Den Gjerrige lever ogsaa som oftest i daglig Sorg og Bekymringer for, hvad han skal æde og drikke, og hvormed han skal klæde sig. Selv om han har meget, saa er han som oftest bekymret for, at han ikke har nok for Fremtiden for sig og sine. Paa den sande Gud og hans Løfter tænker han ikke, og de er for ham noget usikkert at stole paa.

Han er aldrig tilfreds med Herrens Veie og Styrelse. Veir og Bind, Lider og Tilstande er ham skjelden tillags. Han har ogsaa her næsten altid noget at klage over og bekymre sig for. Den nærværende Dags Klager og Byrder er ham ikke nok, han synes, at han maa lægge baade Morgendagens og en hel Del andre Dages Plager og Byrder til den.

Med Gjerrighedens Synd følger som oftest en hel Del andre Synder, saasom Misundelse, Ukjærlighed,

Tredragt, Trættefjærhed, Uredelighed, Uafnemmelighed og mange andre lignende. Den gjør Hjertet sløvt og koldt for alle høiere og ædlere Ting, fører mere og mere bort fra Gud, udvikler daglig mere og mere Bantroen i alle Retninger, og vil saa tilflut, hvis ikke en sand Omvendelse sker, før vedkommende mid i den evige Fordømmelse. Gjerrigheden vanskeliggjør ogsaa Omvendelsen alt mere og mere, jo længer en fremturer i den.

Da nu denne Synd er saa fæl og farlig, da den er saa faare afmindelig, da den saaledes fortryller og omslører og kvæler sit Bytte, og da den ligger os alle saa snublende nær og lurer paa os for at fange os og berøve os vor Gud og Saligheden, saa lader os prøve os selv og se, om vi er befaret af den, og omvende os fra den, om vi finder denne Synd hos os og ikke opfattede dermed. Lader os alle i Bøn og Agtpaagivenhed stadig itaa paa Vagt mod den!

At grunde paa Guds Ord.

„Salig er den Mand, som har sin Lyft i Herrens Lov, og grunder paa den Dag og Nat,“ saaledes taler den Helligaand i den 1ste Salme, Vers 2, idet han beskriver den Lykke, som Guds Børn eier og nyder. Han lærer os saaledes, at det hører med som en Bestanddel af Saligheden — at grunde idelig („Dag og Nat“) paa Guds Ords Sandheder („Herrens Lov“). Det er da ogsaa en Øvelse som han skynder Kristi Disciple til og under hvilken han vejleder dem; og ligesom alle andre Frugter, som Guds Aand virker hos den Kristne, saa er ogsaa denne, „at grunde paa Guds Ord,“ kjær for den Kristne; han glæder sig i saadan Øvelse, vi gjerne blive ved dermed, ogsaa gjerne gøres mere stiftet dertil. *Wesley* siger han (Salme 77, 13): „Jeg vil eftertænke alt dit Værk, og paa dine store Gjerninger vil jeg grunde,“ med Sangeren i Salme 119, 15: „Paa dine Befalinger vil jeg grunde og betragte dine Stier“ og med David (Salme 143, 5): „Jeg eftertænker alt dit Værk, paa dine Hænders Gjerninger grunder jeg.“

Det er da ogsaa noget, som er os befalet i Guds Lov; det er indbefattet i det tredje Guds Befaling: „at vi ikke skal foragte eller forsjømme hans guddommelige Ord, men holde det heit og i Ore.“ Herren siger i Josva 1, 8: „Denne Lovens Bog skal ikke vige fra din Mund, men du skal grunde paa den Dag og Nat, for at du naar tage Vare paa at gjøre efter alt det, som skrevet er i den; thi da skal du have Lykke paa dine Veie, og da skal du handle viselig.“ Dette

at grunde paa Guds Ord hører med til Ordets rette Brug, det er den atter og atter gjentagne Høren af Ordet.

Gud har en Gang talt; det har jeg tvende d. v. s. gjentagne Gange hørt: at Styrke hører Herren til (Salme 62, 12): Det hører med til det at bevare og gemme Herrens Ord, som Skriften priser saa høit og saa stærkt formaner til. Det er derfor en fuldstændig ret Undervisning, som gives os i *Pontus*'s Forklaring, naar det der hedder: „Hvad bør den Kristnes idelige Øvelse være? (Svar): At omgaaes Gud i Bøn og hellige Betragtninger.“ At omgaaes Gud i hellige Betragtninger, det er ensbetydende med dette, som i Skriften kaldes at grunde paa Guds Lov.

Jeg tænker, mange med Redskriveren af disse Linjer maa studse, naar det betænkes, at — saavidt i al Fald som Mennesker kan have Kundskab der om — det er Ting, som er overmaade lidet kjendte og øvede iblandt os, denne Grunden, disse guddelige Betragtninger.

Der er ikke her Tale om den Grublen og Filosoferen over aandelige Ting, som denne Verdens Vise blandt Væge og Værde saa ofte og saa gjerne giver sig hen til; det er Synd at tænke snart i Øst og snart i Vest, al' efter som ens eget Sind og Hu itaar om det aandelige uden at bekymre sig om hvad Gud, som er Sandhedens Herre og dens eneste Nabeharer, har talt. Heller ikke er der her Tale om noget saadant som det, at en tager visse almindelige Synsmaader for Guds Ord og saa efter sit eget Hoved laver sig sin Mening (ens Træ faldes det) om de enkelte Foreteelser i Guds Rige. At gjøre saa er intet mindre end at tage Guds Navn for sængelig. Ved en saadan Brug af Guds Ord vanhelliges Guds Navn og om nogen bruger nok saa meget Hlid paa saadan Øvelse, og bliver derunder „vis i sine Sætninger,“ saa hører han dog ikke med til dem, som den Helligaand priser salige, idet de grunder paa Herrens Lov. Dette gjør den Kristne da og kun da, naar han i Hjertet holder stille for og lytter til den Tale, som Guds Aand fører for ham gennem Ordet — „i Stilhed og i Tillid skal eders Styrke være.“ (Es. 30, 15.) — naar han tænker efter de Tanker, som Gud i sit Ord fremholder, naar han med Troens Blik betragter de Billeder, i hvilke Ordet fremstiller de aandelige, de himmelske Ting, naar han lader disse samme Billeder belyses og Hargjøres for sig ved det Ord, som skinner i Guds Ord, og han saaledes lader Herrens Aand aabenbare for sig mere af Ordets salige Indhold.

Den rette Grundens „hellige Be-

trægtninger findes kun der, hvor Guds Tanker i Ordet, Ordets Undervisning, Ordets Tugt og Trøst betragtes. For saadant er det den Helligaand priser salig. Men saa er da dette noget, som skal øves ikke blot nu og da, men idelig. Ikke blot i de egentlige Andagtsstunder i Hjemmet og i Kirken, men ogsaa udenfor dem, til enhver Tid.

Det er ikke Præsters og Læreres Sag alene at have Sind og Tanker rettede paa Guds Ords Sandheder, at meditere, som det ogsaa kaldes, at de derunder kan blive efter hvert mere daglige til at røgte det Embede, som er dem betroet. Men alle, som vil være Kristne, skal komme ihu, at det er en Pligt for alle at gjøre det samme, og erkjende, at de synder, naar de ikke lader det komme til saadan Brug af Guds Ord, at de imellem de Stunder, da det læses i Hjemmet eller høres forkyndt i Kirken, lader Herrens Aand lede deres Sind og Tanker hen til den før hørte Tale af Herren og lader ham vejlede dem under Grunden derpaa.

Dog ikke alene fordi det saa er vor Pligt skal vi gjøre Guds Vilje i dette Stykke, men fornemmelig fordi Herrens Aand derigjennem vil gjøre os rige paa Ordets Naade og Gave og befordre vor Saliggjørelse, lige som det i sig selv er saligt saaledes at omgaaes Gud.

Jndilertid er det vist nok vanskeligt nævne noget, som kommer i den Grad paa Tværke for „Manden i vor Tid,“ som denne Grunden paa Guds Ord, disse stadig øvede guddelige Betragtninger. Med den største Selvfølelse proklamerer denne Aand, at dertil har man nu i vore Dage ikke Tid eller Anledning. Den ræsonnerer saaledes: Her er saa meget, som skal gøres; de enkelte Gjøremaal maa lade sig nøie med kort Tid; det holder haardt at saa „Tiden til at trække til,“ om man ogsaa søger at yderste Synne at holde Hus med den Tid, anvendt til Overveielse og Betragtning, til at tænke Ordets Tanker efter vilde vore spildt Tid. Desuden arter Livet sig saaledes i denne Tid, at det maa dømmes at være upraktisk og at gjøre Menneskene upraktiske, om saadan Øvelse blev pleiet.

I hvor høi Grad mener Du ikke kjære Læser, at ogsaa de Kristne i vore Dage er smittede af denne Aand? I Sandhed — Sind og Syn med Henyn til den Sag, hvormed her handles, holder paa at blive ganske forværende hos mange af dem.

Ogsaa fra de Kristnes Veir faar denne Aand ofte komme til Orde, saa det hedder: „At Læsning af Guds Ord kan der saa let og saa snart blive for meget; hvad Prædikenen an-

gaar, saa er det en af dens fornemste Dyder — om ikke den største Dyd — at den er kort, og saa maa den endelig være saaledes beskaffen, at den kræver liden, helst ingen Anstrængelse fra Tilhørernes Side for at følge med; den maa ikke være tung, hvad ifølge den Forstaaelse, Redskriveren af dette har faaet af saadan Ytring, har denne Mening: den maa ikke være saaledes beskaffen, at den paa noget Punkt holder Tilhøreren igjen ved nogen Spore, som kunde gives til at dvæle med sine Tanker ved nogen enkelt bestemt Sandhed og til at „grunde“ derover. Det maa Prædikenen være, let at tage, let at komme til, men dermed — ogsaa let at komme fra. En Sængen i Hjertet ved det Ord, som man hørte, under en fortat Overveielse deraf er nærved at blive anseet som Udslag af en sygelig Kristendom.

En kort Andagt om Morgenen og saa med Iver og Al til Dagens Dømt, være med hele sin Sjæl deri, være saaledes optagen deraf, at nogen „guddelig Betragtning“ bliver lige til en Umulighed; en kort Andagt, et Suk, før man gaar til Hvile om Aftenen. I saadan Form bevæger det kristne Liv sig hos de fleste, og hvad mere er: denne Form ansees af mange at være i den Grad hyldestgjørende, at den endog opstilles som det guldne Program for Kristentlivet. Den i Guds Ord priste og anbefalede, ja befalede Grunden paa Herrens Lov er da ogsaa mange Kristne fremmede for. De forstaar sig simpelt hen ikke paa den Ting.

Det er at haabe og indtrængende at bede Gud om, at han vil gjøre os døve for denne daarlige Aands Røst, som vil binde os paa Vermet, at det er upraktisk og ugjortligt at tænke paa aandelige Ting, medens vi er optagne af Arbejdet i vort jordiske Rald. Dette Arbejde er i de allerfleste Tilfælde af den Art, at det ikke blot giver Anledning til at øve sin Grunden paa Guds Ord men endog paa det kraftigste indbyder dertil. Blot vore Hjertes fik blive ledede saaledes af Herrens Aand, at vi blev var Anledningen, merkede Opfordringen og havde Lyft til at følge den.

Der bliver ikke Tid til at indlade sig med saadant, saa tænkes og tales der ofte. Lad mig som Svar til saadan Indvending meddele følgende Opbehold: Læserne, hvormed mine Hefte stredes, var springne itu; istedetfor at standse undervejs og saa Læserne istandgjøre paa et Verktøed, der saa i min Veir, lod jeg det blive ved at knytte Enderne sammen. Da en ældre Mand omtrent halvanden Time, efter at Uheldet var skeet, fik se mig kjøre med Læserne i

den Stand, lod han mig vide, at det var utrygt at fare paa den Maade. Jeg svarede:

„Jeg ved nok, hvad jeg skulde have gjort, men jeg havde ikke Tid til at gjøre det.“

Med stort Alvor og meget Eftertryk gav Manden mig følgende Lektie at lære:

„Hvad siger Du? Havde ikke Tid? Til det, som skal og maa gjøres, har Du altid Tid.“

Em. Chr.

Indkommet til Indre Mission — Pacific District.

Bed Past. S. E. Baalson fra Vor Frelser's Menighed, Kington, Wash., samlet ved John Ellingjen og Hans Nederlie: Martin Pederson, \$1; J. G. Sefseth, \$2; G. L. Wick, \$2; Theo. Brownly, \$2; W. A. Evete, \$2; C. S. Traen, \$1; Peter Satra, \$1; Ole Johnson, \$2; Christ. Meyers, \$2; Hans Nederlie, \$2; S. S. Erdaahl, \$1; Mrs. S. S. Erdaahl, 50c; N. S. Bieg, \$1; P. Hoppe, \$1; T. Rockmann, \$1; C. Duerr, 50c; John Ellingjen, \$1; C. S. Borge, \$1.50; Andrew Espe, 50c; S. A. Nordby, 50c; G. S. Gilberts, 25c; Gust. Rued, 50c; Mrs. Rodgeberg, 25c; Sigrud Espe, 25c; Mrs. Berthe Gilbert, 50c; John Tweit, \$1 ..... \$29.25

Bed Thos. Hanson fra Zion's Mghd., Silvana: Thos. Hanson, \$2; Carl J. Hanson, \$1; Herman A. Hanson, \$1; Mrs. L. Hanson, \$1; Ole A. Gusby, 50c; R. D. Rod, \$1; Anna Rod, 25c; Olga Rod, 25c; Myrtle Rod, 25c; Peder Reinseth, 50c; Ole Reinseth, \$1 ..... 8.75

Bed Zver Furnes: Zver Furnes, \$2; S. J. Hatle, \$1; C. Keneis, 50c; Siver Reinseth, \$1; A. D. Sorlie, 25c; Robert Johnson, \$1; Julius Lund, 50c; C. Rognild, \$1; D. Stensen, \$1; L. D. Stub, \$2; A. D. Sobvig, \$1 ..... 11.25

Bed E. D. Sneve: E. D. Sneve, \$1; Mrs. E. D. Sneve, 50c; E. D. Anderson, \$1; A. L. Korstad, \$1; Ole Bakken, \$1; A. T. Knutson, \$1; S. E. Baalson, \$1; Mrs. S. E. Baalson, \$1; Mrs. A. Knutson, \$1; A. Knutson, \$1; Ole A.

Gudvangen, \$1; Mrs. S. Bræthus, 50c; Hans L. Rød, 50c; Oljon Bros. \$1; John Bræthus, \$1 ..... 13.50

Bed Past. M. Borge fra Pastor S. Verbens Kald, Zumbrota, Minn., \$10; fra Past. T. J. Strand, \$5 ..... 15.00

Bed Past. D. C. Sefseth: J. T. Miller, \$2; Olaf Johnson 50c; Bollie Johnson, 50c; Anna Danielsen, \$1; M. Peterson, \$1; L. Peterson, \$1; L. S. Oljon, \$1; Alvin Halvorson, 50c; J. Hove, \$1; D. Smith, \$2; L. Michelsen, \$1; T. Mortensen, 50c; T. Anderson, \$1; S. M. Tideman, \$3; J. Halvorson, \$1; A. Sorenson, \$1; Mrs. S. Neis, \$1; Louis Smith, \$1; Geo. Fogland, \$2; Mrs. J. Scheele, \$1; L. T. Larson, \$1; Mrs. J. Larson, \$1 ..... 25.00

Bed Past. S. M. Tjernagel: N. P. Leque, \$5; N. M. Lien, \$5; E. G. Reep, \$2.05; Clement Erdal, \$1; Kolben Erdal, \$2; S. Brugget, \$2.50; D. Otterson, \$1.50; Ole Naas, \$2; D. Rydjord, \$2.50; L. P. Hanson, \$5; Mrs. J. Anderson, \$2.50; A. M. Thompson, \$2.50; Claus Anderson, \$3; A. L. Anderson, \$3; Nils Opheim, \$1; Ed Hanson, \$1.50; J. Egge, \$1; Axel Gedstad, \$2 ..... 45.05

Til sammen \$147.80
Tacoma, Wash., den 1 Mai, 1908.
T. K. Stov, Kasserer.

En Eneboer søgte engang en Mand hvem han havde hørt nævne som en i høi Grad from Kristen. Men hvem kan tænke sig Eneboerens Overraskelse, da han fandt en Haandverker, som glad og munter arbejdede i sit Ansigts Sved for at skaffe sin store Familie Underhold, og under dette bevarede sig ubesmittet af Verden.

Kan Mennekenød dig ikke røre, bør du ei ennestenavnet føre.

Her i dette Liv kan vi ikke love Gud nok; dertil behøves en Evighed.

PACIFIC DISTRIKTS PÆSTER OG MENIGHEDER.

Tacoma.
Vor Frelser's Ev. Luth. Kirke, Hj. af 17de og So. J Sts., Cable og So. K St. Cars. Gudstjeneste hver Søndags For-

middag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndags-skole Kl. 9:30.
Preus, Ove J. H., 1902 So. J St.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelser's Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Bag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedens.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedens. Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.
Vor Frelser's—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 11 Form. The Eng. Lutheran—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 3 Eftm.

Potlatch, Idaho.
Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 2:30 Efm. og 7:30 Aft.

Clarkston, Lewiston, Kamiah, Palouse
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.
Immanuel's lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.—Lake Union eller University Spørvogn til Thomas St., saa to "Blocks" vest (ned Bakken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndags-skole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Los Angeles, Cal.
Gudstjenester—Hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8, med Undtagelse af 3die Søndag Aften.
Engelsk Gudstjeneste om Aftenen den første Søndag og Formiddagen den sidste Søndag; i hver Maaned. Søndags-skole—Norsk og engelsk, Kl. 9:30.

CARL I. SAUER, Pastor.
2619 Paloma Ave.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag Formiddag Kl. 11.
Orillia Gudstj.—2. og 4. Søndag, Kl. 10:45.
Olalla Gudstj.—3. Søndag Kl. 4 Eftm. og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften.
Ruston Gudstj.—1., 2. og 4. Søndag Aften Kl. 8.
Gig Harbor Gudstj.—Efter Tillysning.
Phone Main 3910 OLAUF EGER.
4520 No. Huson St., Tacoma:

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PÆSTER.

- Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.
- Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.
- Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
- Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
- Bjerke, A. O., 1818 Dolovan, So. Bellingham, Wash.
- Baalson, H. E., Silvana, Wash.
- Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.
- Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.
- Dale, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 4520 No. Huson St. Phone: Main 3910, Tacoma.
- Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729. Portland, Ore.
- Hustvedt, S. B., 1007 32d St., Oakland, Cal.
- Harstad, B., Parkland, Wash.
- Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
- Holden, O. M., 1009 Milpas St., Santa Barbara, California.
- Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.
- Ingebritson, H., Fir, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.
- Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.
- Preus, Ove J. H., 1707 So. I St., Phone: M 4270.
- Rasmussen, L., North Bend, Ore.
- Sauer, Carl I., 2619 Paloma Ave. Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Sörenson, H. W., 538 N. 77th St., Seattle, Wash.
- Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
- Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
- Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
- White, A. O., Silverton, Ore.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt
T. K. EKVØV
2138 South J Street
Tacoma, Wash.

Larson, P. T., Bestyrer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.
Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.
Thompson, A. R., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
Legue, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Parkland.

Parkland Kvindeforening holder Fæst den 17de Mai i Akademiet. Fæstet begynder klokken 10 Formiddag med Program. Middag serveres i Akademiets Spisefæl, og koster 25c. for voksne og 10c. for børn under 12 Aar. Paa Eftermiddagen holdes Auktion. Kaffe, Kage og „Ice Cream“ vil bli serveret Eftermiddag. Indtægterne gaar til Kirken.

Fra Parkland Barnehjem.

Mrs. Gunnar Lund, President i „Barnevennen“, og Mrs. Wm. Franzen fra Seattle, aflagde Barnehjemmet et venligt Besøg Onsdag den 20. April. De kom nok her som Spioner, dog ikke i Krigsanliggender. Tsdag, Lørdag den 8de Mai, bragte „Interurban“ som Følge af hint Besøg en No. 240 „Monarch Range“ med Vandbeholder, 5 Donsrør, 2 Knæer, 2 Stegejander samt 12 Yards „Dilcloth“ og 6 større færdiggjorte Haandklæder, alt som Gave fra „Barnevennen“ i Seattle. Haandhed en vakker Foræring. Hjemmets Bestyrere siger herved tusind Tak til de kjære Givere!

Bekjendtgjærelse. Her ved Barnehjemmet i Parkland har vi nogen Gutter paa 12—13 Aar gamle, som Bestyrerne gjerne ønsker Ansættelse for udover Sommeren hos paalidelige, kristelig findede Familier. Gutterne er store og stærke og vilde være istand til at udføre en hel Del Arbejde. Skulde der være nogen, som ønsker saadanne, vil de behøve at henvende sig til Hjemmets Bestyrer, P. L. Larson, Parkland, Wash.

Til Parkland Barnehjem.

Ved E. P. Biland fra Sivert O. A. Anderson, 95c; ved Nellie Anderson fra „Helping Hand Society“, \$12; ved Past. Tingelstad fra Zions Menigheds Søndagsskole, \$5.14; ved Past. Næste fra Astoria Menigheds Søndagsskole, \$8.50; ved Past. Tjernagel fra Mrs. C. Evensen, \$2.25; ved Past. White fra Mrs. P. A. Goplerud, \$5; ved Past. Garstad fra Mrs. B. R. Fadnes, \$3; ved P. L. Larson fra Mrs. Malena Larson, \$1, og fra Mrs. Emma Helle, \$1; fra Mrs. C. Hegland, \$3; ved Past. Borge: fra Past. Rogulie, \$6; S. Manestad, \$2.50; L. Guttebø, \$3.20; J. E. Jørgensen, \$1; D. C. Jordahl, \$8.00; A. E. Lien, \$5.00; D. A. Sauer, \$9.73; D. A. Dolben, \$5. Fra S. Olson, Colby, Wash.: 4 Bar Sto, 1 Bigelaahe, 1 Stykke Løi, 4 tomme Melsække; fra Past. D. C. C. Hellefson, 1 Skjorte, 1 brugt

Trøje; fra „Barnevennen“, Seattle, 1 Kasse Appelsiner og en stor kostbar „Cooking Range.“ Paaskæg fra følgende i Parkland: Chr. Losnes, 4 3-4 Dufin; L. G. Storaasli 7 1-2; G. G. Storaasli 10; D. G. Storaasli 5; Mrs. A. Strøm 1 1-2; Mrs. G. Johnson, E. P. Biland, R. A. Stensrue og D. G. Naberger hver 2 Dufin; John Anderson en halv Dags Arbejde med Geste.

D. G. Naberger, Kasserer.

CONTRIBUTIONS

received at „Josephine Old People's Home,” Stanwood, Washington. Month of April, 1909.

Stanwood Ladies' Aid, Cash \$30
Sandvick & Frostad, 25 Rds. wire fencing, 1 rick ditch cover, hauling, 3 loads ditch cover and 28 cedar posts.

Mrs. Land, 3 qts. canned fruit, 1 lb. prime ost, 1 chicken.

Kolbein Erdahl, 17 1-2 lbs. pork
Peder Vold, Hauling 1 load of ditch cover.

John Hals, 4 ricks ditch cover and hauling same.

O. A. Anderson, 1-2 day's work with team.

N. P. Leque, 6 days' work with team, 10 sks. oats and 7 ricks ditch cover.

A. R. Thompson, Mgr.

P. S.—Please make the following correction for March:

Mrs. Land 4 gal. milk, should read 45 gal. milk.

T—

STANWOOD

FEED & SALE STABLE

Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

Lien's Pharmacy

Scandinavian Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave

DR. F. S. SANDBORG

Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 570

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staaer Emigranterne bi med Raad og Daad.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Skolens Maal er gennem en grundig Undervisning paa et kristeligt Grundlag at forberede unge Mænd og Kvinder for et nyttigt Virke i Livet.

De følgende Kurser tilbydes:

1—Et to-aarigt Kursus for saadanne, som ikke er blevne færdige med common Skolen.

2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.

3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Højskolefag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.

4—Et Kursus i Bogholderi og andre Forretningsfag.

5—Et Kursus i Stenografi og Maskinskrift.

6—Et Kursus i Musik.

7—Et Kursus i Engelsk for Nykommere.

8—Korte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Eksamen naar som helst (helst ved en Termins Begyndelse) og faar selv vælge sine Fag.

Udgifterne for 3 Maanedes \$67.00; 6 Maanedes, \$127.00; 9 Maanedes \$180.00. Seri indbefattes Undervisning, Kost, Logis og Buss.

N. J. HONG, President,

Parkland, Wash.

Dr. E. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

DR. E. L. HOGAN

Dentist

Sunset Phone 131

Rooms 8 and 9 Bank Bldg.

Stanwood Washington

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware

STANWOOD WASH.

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg

Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8

Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.

Office Phones—Main 6177; Ind. 3202
Residence: Ind. 3620.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

(Etableret 1888)

Vor Specialitet er at eksportere Recepter
medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge

Fra Kristiania Universitet.

Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.